A Könyörületes és Irgalmas Allãh nevével

A SZUNNA (A PRÓFÉTA HAGYOMÁNYA) ÉS A DZSAMÃʿA (AZ ISZLÁM IGAZ KÖZÖSSÉGE) HITTÉTELEI

Írta:

Muhammad Szāleh alʿUthajmīn

Arabról fordította: Abdul Fattah Munif
Nyelvhelyesség: Oláh Beáta

Bp., 2001.

Bevezetés

A hála Allāhnak jár, a világok Urának; tanúsítom, hogy nincs más (jogosan imádható) istenség csak Allāh (Az Isten), egyedül Ő, Akinek nincs társa; Övé az igaz és nyilvánvaló Uralom. És tanúsítom azt is, hogy Muhammad az Ő Szolgája és Küldötte, aki a próféták pecsétje, az engedelmes muszlimok elöljárója; Allāh Kegyelme reá, az Ő családjára, a társaira és azokra, akik jótetteikben követik őket, a Feltámadás napjáig.

Allāh, a Magasztos, elküldte Küldöttét, Muhammadot (Allāh kegyelme és békéje reá) a helyes vezetéssel és az igaz vallással, könyörületként a világok, példaképként a jól munkálkodók számára, és bizonyítékként az összes, Muhammadot meghazudtoló ember ellen.

Vele, azzal, amit leküldött neki (a Kor'án) és a bölcsességgel (A Szunnā) világossá tette mindazt, ami a szolgálók javát, helyzetük jobbítását - vallásukra és evilági életükre nézve - eredményezi: az igaz hittételek, a helyes tettek, az erényes erkölcsök és a magas szintű illemek. És Allāh Küldötte (Allāh kegyelme és békéje reá) nemzetét a hófehér, kitűnő úton hagyta, amelynek éjjele olyan, mint nappala, nem tér le arról csak az, aki nem akar eszével élni.

Ezen az úton jártak azok, akik eleget tettek Allāh és Küldötte (Allāh kegyelme és békéje reá) utasításainak, ők a teremtmények legjobbjai: a Próféta társai, és az azokat követők. Ők a sarīʿa (az iszlám törvénytára) szerint végzik dolgaikat, ragaszkodnak a „Szunnā"-hoz a hittételeket, az istenszolgálatokat, a magatartást és az illemet illetően, és ők azok, akik még mindig az igaz úton járnak, diadalmasan. Nem árt nekik az, aki cserbenhagyja őket vagy eltér tőlük, addig, amíg - miközben ők megtartják ezt az állapotukat - el nem jön Allāhnak, a Magasztosnak az utasítása (a Feltámadás Napját illetően).

Mi pedig - hála Allāhnak - az ő nyomdokukon járunk, és a Kor'ānnal valamint a „Szunnā"-val támogatott életútjuk vezet minket. Ezt Allāh, a Magasztos Kegyéről való szólásként, és felvilágosításként mondjuk arról, hogy milyennek kell lennie minden hívőnek.

Allāhot kérjük, hogy szilárdítson meg bennünket és muszlim testvéreinket hitünkben, evilágon és a másvilágon, és hogy adakozzon nekünk Kegyelmességéből Ő, az Adakozó.

Ennek a témának a jelentősége, és az emberek e körüli összekülönbözése miatt kedvet kaptam ahhoz, hogy leírjam összefoglalóan a hittételeinket, a Szunnā (a Próféta hagyománya) és a Dzsamāʿa (az iszlám igaz

közössége) népének hittételeit, amelyek: a hit Allāhban, angyalaiban, Könyveiben (Kinyilatkoztatásaiban), Küldötteiben, a Végső Napban és az Elrendelésben, és annak jó és rossz oldalában.

Allāhot, a Magasztost kérjük arra, hogy tegye mindezt neki szenteltté, megelégedettségével megegyezővé, és tegye hasznossá azt szolgálóinak.

HITTÉTELEINK

(A HIT Allāhban, angyalaiban, Könyveiben (Írásaiban), Küldötteiben, a Végső Napban és az Elrendelésben, és annak jó és rossz oldalában.)

Hit Allāhban

Hiszünk Allāh, a Magasztos Úrságában (Rubūbijja), vagyis abban, hogy Ő az Úr, a Teremtő, a Király, minden dolog Elrendezője.

Hiszünk Allāh, a Magasztos „istenségében" (Ulūhijja), vagyis abban, hogy Ő az Igaz Isten, és minden, ami Rajta kívül imádott, hamis; mert Ő az emberek teremtője, a jóságos velük szemben, az ellátásuk biztosítója, titkaik és nyilvánvaló tetteik tudója, aki képes az engedelmesek jutalmazására és az engedetlenek megbüntetésére. Mindezek alapján Ő az egyedüli, akit megillet az imádat ,szolgálatot mindenki máson kívül. Evégett az istenszolgálat végett teremtette az embereket és a dzsinneket (akik tűzből teremtődött létezők, akik látnak bennünket, de mi nem látjuk őket), és utasította őket arra, hogy Őt szolgálják.

Allāh, a Magasztos azt mondta: ❮**Semmi más végett nem teremtettem az embereket és a dzsinneket, csak azért, hogy engem imádjanak, szolgáljanak. Nem akarok tôlük ellátást kapni, és nem akarom, hogy tápláljanak. Allãh bizony az Ellátó, és a szilárd erô birtokosa**❯.

Azt is mondta: ❮**Ó ti emberek! Szolgáljátok Uratokat, aki megteremtett benneteket, és azokat, kik elôttetek éltek, talán istenfélôk lesztek. ✐ Õ az, aki a földet fekhellyé, az eget pedig építménnyé tette számotokra; vizet engedett le az égbôl, és azzal gyümölcsöket hozott elô nektek ellátásként, ezért ne állítsatok Allãh mellé vetélytársat, miközben ti tudjátok [az igazságot]**❯.

Allāh, a Magasztos küldötteket küldött el és könyveket küldött le azért, hogy megvilágosítsa ezt az igazságot, hogy hívjon ehhez az igazsághoz, és hogy óva intsen mindattól, ami ellentétben áll Vele.

Allāh, a Magasztos azt mondta: ❮**Minden néphez küldtünk küldöttet azzal, hogy: „Szolgáljátok Uratokat, és tartsátok magatokat távol a Tağúttól** [imádat tárgya: pl. a sátán, a jövendômondók]❯.

Azt is mondta: ❮**Nem küldtünk elôtted egy küldöttet sem anélkül, hogy ne sugalltuk volna neki azt, hogy nincs más jogosanimádható istenség, kivéve Engem, ezért szolgáljatok** ❯.

Allāh, az Erős és Fenséges azt mondta: ❮**Olyan Könyv ez, amelynek ájái teljessé tétettek, majd részletezve lettek a Bölcstôl és Tudóstól. ✐ Ne imádjatok, szolgáljatok Allãhon kívül senkit, én bizony Tôle küldött intô és jó hírt hozó vagyok**❯.

Ennek az istenszolgálatnak a megvalósulása abban nyilvánul meg, hogy kizárólag Allāhot, a Magasztost illeti meg mindaz, amit az Ő szolgái végeznek: mint a fohászkodás, félelem, reménykedés, imádkozás, böjtölés, áldozati állatok levágása, az Allāhnak tett fogadalom betartása, és más egyebek az istenszolgálat fajtái közül; engedelmességgel, vágyódással, félelemmel és Allāh iránti teljes szeretettel együtt, valamint az Isten hatalmassága előtti megalázkodással.

A Kegyes Kor'ān legnagyobb része ezzel a hatalmas alapelvvel kapcsolatban küldetett le, mint Allāh, a Magasztos mondása: ❮**és szolgáld Allãhot ôszinte, odaadó hittel; kétségtelen az, hogy Allãhé a teljes, tiszta vallás**❯.

Azt is mondta: ❮**és úgy döntött a te Urad, hogy ne szolgáljatok, ne imádjatok - senkit és semmit -, kivéve Allãhot**❯.

❮**Fohászkodjatok Allãhhoz ôszinte, odaadó hittel, még akkor is, ha ezt gyûlölik a hitetlenek**❯.

Mu‘ádz Ibn Dzsabalra (Allāh legyen vele megelégedve) hivatkozva hagyományozódott az, hogy a Próféta (Allāh dicsérete és békéje reá) azt mondta: **((Allāh joga az emberekkel szemben az, hogy Õt imádják, szolgálják és semmit se társítsanak Vele))** [Bukhárí és Muszlim].

Hiszünk Allāh Neveiben és Tulajdonságaiban, vagyis abban, hogy Őt illetik meg a legszebb nevek és a legmagasabb, tökéletes tulajdonságok.

Hiszünk abban, hogy Ő mindezekben Egyedülálló, vagyis abban, hogy Őneki nincs társa sem úrságában, sem istenségében, és nincs Hozzá hasonló Neveiben és Tulajdonságaiban.

Allāh, a Magasztos azt mondta: **﴾Az egek és a föld Ura és mindazé, ami bennük van. Õt szolgáld és légy állhatatos az Õ szolgálatában. És vajon ismersz-e olyasvalakit, aki egynevû lenne vele?﴿** [Mária c. szúra, 65. ája].

Hisszük, hogy Ő: **﴾Allãh - Rajta kívül nincs más [jogosan imádható] istenség - az Élô, a Magában Létezô; nem vesz Rajta erôt sem szendergés, sem álom; az Övé mindaz, ami az egekben és a földön van. Vajon ki az, aki az Õ engedélye nélkül közbenjárhatna Nála? Tudja mindazt, ami elôttünk, és ami mögöttünk van, ôk azonban nem fognak fel semmit az Õ tudásából, kivéve azt, amit Õ akart. Széke átöleli az egeket és a földet, s megôrzésük nem fárasztja el Õt. És Õ a Magasságos és a Hatalmas﴿** [A tehén c. szúra, 255. ája].

Hisszük, hogy: **﴾Õ Allãh, akin kívül nincs más [jogosan imádható] istenség, Õ a rejtett és a látható dolgok Tudója, Õ a Kegyelmes és a Könyörületes. Õ Allãh, akin kívül nincs más [jogosan imádható] istenség, Õ az Uralkodó, a Szentséges, a Békesség, a hitet Adó, a biztonság Megôrzõje, az Erôs, az Ellenállhatatlan és a Büszke; mentesül [a hiányoktól] Õ, és [felette áll] mindannak, amit társítanak [mellé]. Õ Allãh, a Teremtô, a Létrehozó, a Megformázó, Õt illetik meg a legszebb nevek, Õt magasztalja [mentesíti a hiányoktól] mindaz, ami az egekben és a földön van. Õ az Erôs és a Bölcs﴿** [Az összegyűjtés c. szúra, 22-24. ája].

Hisszük, hogy Övé az egek és a föld feletti uralom: **﴾Azt teremt, amit akar, leánygyermeket ajándékoz, akinek akar, és fiúgyermeket ajándékoz, akinek akar. Vagy párosával ajándékoz együtt fiú- és leánygyermeket, és akit akar, meddôvé tesz. Õ bizony mindent Tudó és mindenre Képes﴿** [A tanácskozás c. szúra, 49-50. ája].

Hisszük azt is, hogy: **﴾Nincs semmi, ami Hozzá hasonló lenne, és Õ a mindent halló, és a mindent Látó. Övé az egek és a Föld minden kulcsa, növeli az ellátását annak, akinek akarja, és korlátozza [akinek akarja]. Õ mindennek Tudója﴿**.

Hisszük azt, hogy: **﴾Nincs olyan mozgó teremtmény [élôlény] a földön, amelynek ellátása nem Allãhra tartozik, és Õ tudja annak a nyugvóhelyét, és ideiglenes „megôrzô" helyét; minden egy nyilvánvaló feljegyzésben van﴿** [Húd (11.) szúra, 6. ája].

Hisszük azt, hogy: **﴾Nála vannak a rejtett dolgok kulcsai, nem ismeri azokat Rajta kívül senki. És tudja, mi van a szárazföldön és a tengerben, és nem esik le egy levél sem anélkül, hogy Õ ne tudna róla; és nincs egy mag sem a föld mélyében, és nincs semmi, ami friss, és semmi, ami száraz, hogy ne lenne meg egy nyilvánvaló Feljegyzésben﴿** [A jószágok c. szúra, 59. ája].

Hisszük, hogy: **﴾Allãhnál van az Óra (a Feltámadás Napja) tudása; Õ bocsátja le az esôt, és tudja, mi van az anyaméhekben. És egy lélek sem tudja, mit fog holnap megszerezni, és senki sem tudja, hogy melyik földön fog meghalni. Allãh bizony mindent Tudó, és mindent ismerô﴿** [„Luqmān" c. szúra, 34. Ája].

Hisszük, hogy Allāh beszél, azt mond amit akar, amikor és ahogyan akarja **﴾és Mózeshez közvetlenül szólt Allãh﴿** [A nők c. szúra, 164. ája], **﴾Miután Mózes eljött az általunk megszabott idôre, és az Õ Ura beszélt vele﴿** [A magaslatok c. szúra, 143. ája], **﴾és szólítottuk ôt a [Sînai] hegy jobb oldaláról, és közel engedtük bizalmas beszélgetésre﴿** [Mária c. szúra, 52. ája].

﴾Mondd: „Hogyha a tenger tinta lenne az én Uram szavai számára, bizony kiapadna, mielôtt Uram szavai elfogynának, akkor is, ha még egyszer annyit hoznánk pótlásul﴿ [A barlang c. szúra, 109. ája].

❰**És ha a földön minden fa írótoll lenne, és a tenger [tinta], majd azután hét tenger pótolná azt, nem fogynának el Allãh szavai. Allãh bizony Erôs és Bölcs**❱ [„Luqmān" c. szúra, 27. ája].

Hisszük, hogy az Ő szavai a legteljesebb szavak az igazmondást illetően a közlésben, az igazságosságot illetően a törvényekben, és a szépséget illetően a beszédben. Azt mondta Allāh, a Magasztos: ❰**Beteljesedett Urad szava, a valóság és az igazság szerint, nincs senki, aki megváltoztathatná az Õ szavait; és Õ mindent Halló és mindent Tudó**❱ [A jószágok c. szúra, 115. ája], és ❰**ki az, akinek igazabb a beszéde Allãhénál**❱.

Hisszük, hogy az Áldott Kor'ān Allāh beszéde, a Magasztosé, amit valóban beszélt; Gábrielnek adta át, és Gábriel lejött azzal a Prófétához, Allāh kegyelme és békéje reá: ❰**Mondd: „A szent lélek [Gábriel] hozta le azt a te Uradtól az Igazsággal"**❱ [A méhek c. szúra, 102. ája], ❰**és bizony ezt [a Kor'ãnt] a világok Ura küldte le. A megbízható Lélek hozta le. A Te szívedbe, hogy intô legyél az intôk között. Világos arab nyelven**❱ [A költők c. szúra, 192. ája].

Hisszük, hogy Allāh az Erős és a Hatalmas, lényegével és tulajdonságaival teremtményei felett van. Azt mondta: ❰**és Õ a Magasságos és a Hatalmas**❱, és azt mondta: ❰**Õ az ellenállhatatlan hatalmú az Õ szolgái felett, és Õ a Bölcs és mindent Ismerô**❱ [A jószágok c. szúra, 18. ája].

Hisszük azt, hogy: ❰**Allãh az, aki megteremtette az egeket és a földet hat nap alatt, azután elhelyezkedett a Trónus felett, és onnan irányítja az ügyeket**❱. Elhelyezkedése a Trónus felett pedig speciális felemelkedés az Ő lényegével, olyan felemelkedéssel, amely illik az Ő fenségéhez és hatalmasságához, és azt senki sem tudja Rajta kívül, hogy milyen ez az elhelyezkedés.

Hisszük, hogy Ő, a Magasztos, a teremtményeivel van, miközben a Trónus felett van. Tudja a helyzetüket, hallja a beszédüket, látja a tetteiket, irányítja ügyeiket, ellátja a szegényt, kárpótolja az elesetteket. Annak adja a hatalmat, akinek akarja, és attól veszi el, akitől akarja. Megdicsőíti azt, akit akar, és megalázza azt, akit akar, és Ő mindenre képes, és aki ilyen dolgokra képes, az valóban teremtményeivel van, még ha valójában felettük, a Trónuson van is: ❰**Nincs semmi, ami Hozzá hasonló lenne, Õ a mindent Halló és a mindent Látó**❱.

Nem mondjuk azt, hogy Allāh a földön van teremtményeivel. Aki ezt mondja, az szerintünk hitetlen vagy tévelygő, mert olyan hiányosságokkal jellemzi Allāhot, ami nem illik Őhozzá.

Hiszünk abban, amit közölt Róla Küldötte (Allāh kegyelme és békéje reá), hogy Ő lejön az első égig minden éjszakán, amikor az éjszakának már csak az utolsó harmada marad hátra, és azt mondja: **((Ki az, aki fohászkodik Énhozzám, azért, hogy választ adjak neki; ki az, aki kér Tôlem [valamit], azért, hogy megadjam azt neki; ki az, aki bocsánatot kér Tôlem, azért, hogy megbocsássak neki?))**.

Hisszük azt, hogy Ő, aki mentesül a hiányoktól, a Magasztos, az Ítélet Napján eljön, hogy döntsön az emberek között. Azt mondta a Magasztos: ❰**De nem! Amikor a föld porrá zúzódik, és eljön az Urad és az Õ angyalai, egyik sorban a másik után, és azon a napon elôhozzák a Gyehennát; azon a napon visszaemlékezik az ember, de mit használ neki a visszaemlékezés?**❱ [A hajnalhasadás c. szúra, 21-23. ája].

Hisszük, hogy Ő, a Magasztos ❰**megteszi azt, amit akar**❱. Hisszük, hogy akarata kétféle:

- ***Egyetemes:*** olyan, ami által érvényesül az Ő szándéka - ez az akarat jelentése -, és anélkül, hogy kedveltnek kellene lennie Neki. Azt mondta Allāh: ❰**és ha Allãh úgy akarta volna, akkor nem harcoltak volna egymással, ámde Allãh azt tesz, amit akar**❱, ❰**Ha Allãh tévelygésbe akar vinni titeket, hát Õ az Uratok**❱.
- ***A „sarīʿa" szerinti:*** nem szükségszerű az, hogy érvényesüljön a szándéka ez által, de amit el szándékozik érni, az minden esetben kedvelt Őneki.
  A Magasztos azt mondta: ❰**és Allãh meg akar nektek bocsátani**❱.

Hisszük, hogy az egyetemes és a „sarīʿa" szerinti akarata az Ő bölcsességét követi; így mindaz, amit elrendelt az Univerzum szerint, vagy megkövetelt szolgálóitól a „sarīʿa" szerint, egy bölcsesség végett és aszerint van - akár megtudtunk abból valamit, akár nem vagyunk képesek arra, hogy megtudjuk: ❰**Hát nem Allãh a legbölcsebb ítélkezô?**❱ [A fügefa c. szúra, 8. ája], ❰**és ki jobb döntését illetôen Allãhnál a megbizonyosodott nép számára?**❱.

Hisszük azt is, hogy Allāh, a Magasztos, szereti azokat, akik Őt követik, és Ők is szeretik Őt:

﴾Mondd: „Ha szeretitek Allãhot, kövessetek engem, s megszeret titeket Allãh﴿,

﴾Allãh olyan népet fog elhozni, akiket szeret, és ôk is szeretik Õt﴿,

﴾és Allãh szereti a türelmeseket﴿,

﴾és legyetek igazságosak, Allãh bizony szereti az igazságosan cselekvôket﴿,

﴾és [viselkedjetek] szépen, Allãh bizony szereti a szépen viselkedôket﴿.

Hisszük, hogy a Magasságos Allāh meg van elégedve azzal, amit megszabott és előírt a tettek és a beszédek közül, és gyűlöli mindazt, amit megtiltott:

﴾Ha visszautasítjátok [Allãhot], bizony Allãhnak nincs szüksége rátok, és nem tetszik neki a szolgái hálátlansága, és ha hálásak vagytok, megelégedik veletek﴿ [A seregek c. szúra, 7. ája],

﴾de Allãhnak azonban nem tetszett az, hogy kiküldessenek. Késleltette ôket, és az mondatott nékik: Maradjatok otthon az otthonmaradókkal﴿ [A megbánás c. szúra, 46. ája].

Hisszük azt, hogy Allāh, a Magasztos, megelégedik azokkal, akik hívők lettek, és jótetteket cselekedtek: **﴾Megelégedett Allãh velük, és ôk is megelégedtek Õvele; mindez annak jut, aki fél az Urától﴿** [A nyilvánvaló bizonyíték c. szúra, 8. ája].

Hisszük, hogy Allāh, a Magasztos megharagszik arra, aki megérdemli a haragvást a hitetlenek és mások közül: **﴾Akik gonoszul vélekedtek Allãhról, a gonoszság köre veszi ôket körül, és Allãh megharagudott rájuk﴿** [A győzelem c. szúra, 6. ája], **﴾Ám akik kitárják keblüket a hitetlenségnek: azokon Allãh haragvása lesz, és hatalmas szenvedés lesz a részük﴿** [A méhek c. szúra, 106. ája].

Hisszük, hogy Allāhnak, a Magasztosnak, van arca, amely fenséggel, méltósággal és bőkezűséggel van jellemezve: **﴾és Urad fenséges, nagylelkû és méltóságteljes Arca megmarad örökké﴿** [A könyörületes c. szúra, 27. ája].

Hisszük, hogy Allāhnak van keze, amely hatalmas és nagyvonalú: **﴾de keze ki van tárva, úgy adakozik, ahogyan akar”, „és nem becsülték meg Allãhot igazságosan, az Õt megilletô mérték szerint. A Feltámadás Napján a föld egy maroknyi lesz Neki, és az egek összehajtatnak az Õ jobbja által, mentesül Õ a hiányoktól, és felette van mindannak, amit társítanak [mellé]﴿**.

Hisszük, hogy Allāhnak, a Magasztosnak, van valódi szeme. A Magasztos azt mondta: **﴾és építsd meg a bárkát szemeink láttára, és a sugallatunk szerint﴿** [Hūd (11.) szúra, 37. ája].

A Próféta (Allāh kegyelme és békéje reá) azt mondta: **((Fátyla a világosság [a Fény]; ha felfedné azt, arcának fensége megemésztené minden teremtményét, amelyet elér az Õ látása))**.

A „Szunna” és a „Dzsamāʿa” népe megegyezett abban, hogy két szeme van, és ezt támasztja alá a Próféta (Allāh kegyelme és békéje reá) mondása az antikrisztusról: **((az bizony félszemû, de Uratok nem félszemû))**.

Hisszük, hogy: **﴾Nem érik el Õt [Allãhot] a tekintetek, de Õ eléri a tekinteteket, és Õ az éles elméjû és a mindent Ismerô﴿** [A jószágok c. szúra, 103. ája].

Hisszük, hogy a hívők látni fogják Urukat a Feltámadás Napján: **﴾azon a napon lesznek ragyogó arcok, amelyek Urukra néznek﴿** [A feltámadás c. szúra 22-23. ája].

Hisszük, hogy Allāhhoz, a Magasztoshoz semmi sem hasonlítható tulajdonságai tökéletessége miatt: **﴾Nincs semmi, ami Hozzá hasonló lenne, és Õ mindent Halló, és mindent Látó﴿** [A Tanácskozás c. szúra, 11. ája].

Hisszük, hogy: **﴾Nem vesz rajta erôt sem szendergés, sem álom﴿** azért, mert tökéletes élete van, és önmagában létező.

Hisszük, hogy senkivel szemben sem igazságtalan Ő, igazságosságának tökéletessége miatt, és hogy nem kerüli el figyelmével szolgálói cselekedetét, felügyelete és átfogó tudásának tökéletessége miatt.

Hisszük, hogy semmi sem akadályoztathatja vagy állhat ellen Őneki sem az egekben, sem a földön, tudásának és képességének tökéletessége miatt: **﴾Ha akar valamit, akkor bizony az Õ parancsa: Legyél! - és az lesz﴿** [36. szúra, 82. Ája].

Hisszük, hogy Őt sem fáradtság, sem gyengeség el nem éri, ereje tökéletessége miatt: **﴾Mi megteremtettük az egeket, a földet, és azt, ami a kettô között van hat nap alatt, és nem ért el bennünket fáradtság﴿** [„Qāf" c. szúra, 38. ája].

Hisszük mindannak a valóságát, amit Allāh önmagáról igazolt, vagy igazolta Róla az Ő Küldötte (Allāh kegyelme és békéje reá) a szép nevekből és a tulajdonságokból, de ugyanakkor mentesítjük magunkat két hatalmas tiltott dologtól:

1. ***A hasonlítás:*** amikor az ember szívében azt gondolja, vagy nyelvével azt mondja: „Allāh tulajdonságai olyanok, mint a teremtmények tulajdonságai".
2. ***A milyenség magyarázata:*** annak a szívben való elképzelése, vagy a nyelvvel való kimondása, hogy Allāh tulajdonságai ilyenek és ilyenek.

Hisszük mindannak a tagadását, amit Allāh megtagadott önmagára nézve, és amit megtagadott az Ő Küldötte (Allāh kegyelme és békéje reá) Allāhra nézve, és hogy ez a tagadás tartalmazza saját tárgya ellentéte tökéletességének igazolását, és nem szólunk arról, amiről sem Allāh, sem az Ő Küldötte (Allāh kegyelme és békéje reá) nem szólt.

Úgy látjuk, az ezen az úton való járás kötelezettség, amely nélkülözhetetlen, mert az, amit Allāh saját magáról igazolt, vagy magával szemben tagadott, az Allāhtól való közlés önmagára nézve; és Ő, Aki mentesül minden hiánytól és hibától, Ő tudja és ismeri legjobban Magát, a legigazmondóbb és legszebben beszélő, a szolgálók pedig nem fogják Őt át tudásukkal.

Amit Allāh Küldötte (Allāh kegyelme és békéje reá) igazolt vagy tagadott Allāhra nézve, az pedig közlés őtőle Allāhra nézve, és Allāh Küldötte a legtöbb tudású az emberek között Urát illetően, a teremtmények legjobbja a tanács-adásban, a legigazmondóbb közülük, és a legtisztább beszéddel rendelkező közöttük.

Így Allāh, a Magasztos és az Ő Küldöttének (Allāh kegyelme és békéje reá) beszéde által van a legteljesebb és tökéletes tudás, igazmondás és felvilágosítás, magyarázat. Ezért nincs mentség annak visszautasítására, vagy a habozásra annak elfogadásában.

✐ ✐ ✐

Mindabban, amit eddig említettünk - Allāh a Magasztos tulajdonságaiból részletesen vagy összefoglalva, azt igazolva vagy tagadva -, Allāh Könyvére és Küldötte hagyományára, a „Szunnā"-ra támaszkodunk, és ahogyan tettek a nemzet elődei és a helyes vezetés elöljárói, aszerint teszünk mi is.

Úgy látjuk, kötelező a Kor'án és a „Szunnā" szövegeinek külső, nyilvánvaló értelmezése és valósága alapján magyarázni, amely illik Allāhhoz, az Erőshöz és Hatalmashoz.

Mentesítjük magunkat azoknak az útjától, akik elferdítették a szövegeket, olyan értelem felé irányítva azt, amely eltér attól, amit Allāh és Küldötte ki akartak fejezni; és mentesítjük magunkat azoknak az útjától, akik felfüggesztették a szövegek igazi jelentését, amelyet Allāh és Küldötte (Allāh kegyelme és békéje reá) ki akartak fejezni. Továbbá mentesítjük magunkat azoknak az útjától, akik túlzóan, a hasonlítással magyarázzák a szövegeket, vagy jelentésük milyenségét fejtegetik

Bizonyosan tudjuk, hogy mindaz, ami Allāh, a Magasztos Könyvében, a Kor'ánban, és Prófétája (Allāh kegyelme és békéje reá) hagyományában, a „Szunnā"-ban áll, az igaz, és egyik része sincs ellentmondásban egy másik résszel: **﴾Vajon nem gondolkodnak el a Kor'ánon? Ha nem Allāhtól, hanem mástól lenne, akkor bizony sok eltérést találnának benne﴿** [A nők c. szúra, 82. ája].

A közlésekben való ellentmondás szükségelteti egyik részének meghazudtolását egy másik rész által, és ez lehetetlen Allāh, a Magasztos, és az Ő Küldöttének (Allāh kegyelme és békéje reá) közlésében.

Az olyan ember, aki azt állítja, hogy Allāh Könyvében vagy az Ő Küldöttének (Allāh kegyelme és békéje reá) hagyományában ellentmondás van, vagy hogy a kettő között van ellentmondás, rossz szándéka és szívének elferdülése miatt bizony térjen vissza Allāhhoz, a Magasztoshoz bűnbánattal, és adjon fel tévelygésével.

Aki azt képzeli, hogy ellentmondás van Allāh Könyvében, Küldöttének (Allāh kegyelme és békéje reá) hagyományában („Szunnā"-jában), vagy e kettő között, ez a képzete vagy kevés tudása, vagy korlátozott értelme, vagy a gondolkodás elhanyagolása miatt jön létre. Az ilyen embernek keresnie kell a tudást, szorgalmasan kell gondolkodnia azért, hogy nyilvánvaló legyen előtte az igazság; és ha mégsem lenne világos előtte, akkor támaszkodjon egy tudósra, fejezze be képzelődését, és mondja azt, amit a szilárd tudásnak

mondanak: ❰**Hiszünk benne [a Kor'ánban], az egész a mi Urunktól van**❱ [„'Imrān" c. szúra, 7. ája]. És tudja meg azt, hogy a Kor'ánban és a „Szunnā"-ban nincs ellentmondás, sem pedig a kettő között nincs ellentmondás vagy eltérés.

Hit az angyalokban

Hiszünk Allāh, a Magasztos angyalaiban és abban, hogy ők: ❰**Tisztelettel övezett szolgák. Az ô szavuk nem elôzi meg az Õ szavát, és az Õ parancsa szerint cselekszenek**❱[A próféták c. szúra, 2. ája].

Allāh, a Magasztos megteremtette őket, és ők teljesítik az Ő szolgálatát, és engedelmeskednek neki: ❰**nem tartják méltóságon alulinak az Õ szolgálását, és nem unják azt meg. Magasztalják Õt éjjel-nappal, fáradhatatlanul**❱ [A próféták c. szúra, 19-20. ája].

Allāh elfátyolozta őket tőlünk, így hát számunkra nem láthatóak, de felfedte őket néhány szolgálójának. A Próféta (Allāh kegyelme és békéje reá) látta Gábriel angyalt úgy, ahogyan teremtetett, hatszáz szárnnyal, amely befedi a horizontot. Máriának pedig teljes emberként jelent meg Gábriel, és beszéltek egymással.

Megjelent ember képében a Prófétánál is (Allāh kegyelme és békéje reá), akinél ott voltak a társai; férfiként, akit senki sem ismert, és nem látszott rajta az utazásnak semmilyen nyoma, ruhája nagyon fehér volt, és nagyon fekete volt a haja. Leült a Próféta (Allāh kegyelme és békéje reá) mellé, térdeit az ő térdeihez támasztotta, kezét pedig a Próféta (Allāh kegyelme és békéje reá) térdeihez illesztette, és beszélgettek egymással. A Próféta (Allāh kegyelme és békéje reá) elmondta társainak, hogy az a férfi Gábriel volt.

Hiszünk abban, hogy az angyalok meg vannak bízva feladatokkal.

Például:

- Gábriel van megbízva a kinyilatkoztatással, amelyet lehoz Allāhtól annak a prófétájának és küldöttének, akinek akarja azt Allāh;
- Mikāel van megbízva az esővel és a növényekkel;
- Iszrāfīl van megbízva a kürt megfújásával az eléjulásnál (az első kürtfújásnál, amikor eléjul minden, ami az egekben és a földön van) és a feltámadásnál (a második kürtfújásnál);
- A halál angyala van megbízva a lelkek megragadásával a halál pillanatában;
- A hegyek angyala, aki azokkal (a hegyekkel) van megbízva;
- Mālik, a Tűz (Pokol) őre;
- Angyalok, akik a méhekben lévő magzatokkal vannak megbízva;
- Más angyalok, akik az emberek őrzésével vannak megbízva;
- Más angyalok, akik az emberek tetteinek leírásával vannak megbízva - minden embernek két angyala van: ❰**a jobb és a baloldalon ülve, egy szót sem ejt ki anélkül, hogy ne lenne éber ôrzôje**❱;
- Más angyalok azzal vannak megbízva, hogy megkérdezzék a halottat azután, hogy befejeződik átadása lakhelyébe: két angyal jön el hozzá, és megkérdezik Őt Ura, vallása és Prófétája felől, és ❰**Allāh megszilárdítja azokat, akik hívôk lettek a szilárd szóval az evilágon és a túlvilágon, a bûnösöket pedig tévelygésbe taszítja; és Allāh azt tesz, amit akar**❱ [Ábrahám c. szúra, 27. ája];
- Azok az angyalok, akik a Kert lakosaival vannak megbízva: ❰**bemennek minden kapun át, mondván: Békesség reátok azért, mert állhatatosak voltatok; milyen kiváló a végsô otthon**❱ [A mennydörgés c. szúra, 23. ája].

Elmondta a Próféta (Allāh kegyelme és békéje reá), hogy az égi Házba - minden nap - bemegy [egy verzióban: imádkozik benne] hetvenezer angyal, akik soha nem térnek oda vissza.

Hit a Könyvekben (Írásokban)

Hisszük, hogy Allāh, a Magasztos, leküldött küldötteinek Könyveket (Írásokat) érvelésként a világokkal szemben, és a tettek emberei számára (akik helyesen cselekszenek), akik tanítják az embereket ezekből a Könyvekből, és megtisztítják őket azokkal.

Hisszük, hogy Allãh, a Magasztos, leküldött minden küldöttel együtt egy Könyvet (Írást). Azt mondta: **❰Elküldtük a küldötteinket nyilvánvaló jelekkel, és leküldtük velük az Írást és a mérleget (a Jó és a Rossz mérlegét), hogy az emberek igazságosan járjanak el❱**.

Ezekből az Írásokból ismerjük a következőket:

A)A Tóra, amit Allãh, a Magasztos leküldött Mózesnek (Béke legyen vele), és ez Izr áel fiainak legnagyobb Írása: **❰Leküldtük bizony a Tórát - benne útmutatással és fénnyel - amivel ítélkeznek a Próféták - akik engedelmeskedtek [Allãhnak, mint az iszlámban] - a zsidók között, és hogy a rabbik és a törvény tudósai [ítélkezzenek] azzal a résszel, aminek megôrzésével meg voltak bízva Allãh Könyvébôl - és ôk erre tanuk voltak❱** [Az asztal c. szúra, 44. ája].

B) Az Indzsíl (Evangélium), amit Allãh, a Magasztos leküldött Jézusnak (Béke legyen vele), amely igazolta a Tórát és kiegészítette azt: **❰és adtuk neki az Evangéliumot, benne útmutatással és fénnyel, bizonyítékként arra nézve, ami elôtte jött a Tórából, útmutatásként és intésként az óvakodóknak [Allãh haragjától]❱**,

❰és hogy megengedettnek nyilvánítsam egy részét annak, ami megtiltatott számotokra❱.

C) A Zsoltárokat, amelyeket Allãh, a Magasztos leküldött Dávidnak (Béke legyen vele).

D) Ábrahám és Mózes (Béke legyen velük) lapjait.

E) A Becses Kor'ánt, amelyet Allãh az Ő Prófétájának, Muhammadnak (Allãh kegyelme és békéje reá), a próféták Pecsétjének küldött le: **❰útmutatásként az emberek számára, és az útmutatás és a megkülönböztetés nyilvánvaló bizonyítékai gyanánt❱** [3. szúra, 185. ája]. És a Kor'án: **❰megerôsítendô [hitelességét] annak, ami elôtte jött le az Írásból, és magában foglalója mindannak❱**.

Allãh eltörölte a Kor'ánnal az összes előző Könyvet, és garantálta megőrzését a piszkálásoktól és változtatásoktól: **❰Mi bizony leküldtük az Írást [a Kor'ánt], és mi bizony megôrizzük azt❱** - mert megmarad bizonyítéknak az összes teremtmény ellen a Feltámadás Napjáig.

Az előző Könyvek időlegesek voltak, addig tartott az érvényük, amíg le nem küldetett az, ami érvénytelenítette őket, és világossá tette azt, ami ki lett forgatva azok szavaiból, és ami változtatáson jutott át; és mivel nem voltak ezektől sérthetetlenek, megesett hogy kiforgatták szavait, hozzáadtak vagy kihagytak a szövegből.

❰A zsidók között vannak olyanok, akik elmozdítják a szavakat a helyükrôl❱ [A nők c. szúra, 46. ája].
❰Jaj azoknak, akik saját kezükkel írják az Írást, majd azt mondják: „Ez Allãhtól származik", hogy elüzleteljék azt kevés pénzért; és jaj nekik azért, amit a kezük írt, és jaj nekik azért a haszonért, amit megszereztek❱ [A tehén c. szúra, 79. ája].
❰Mondd: Ki az, aki leküldte az Írást, amivel eljött Mózes, fényként és útmutatásként az emberek számára, és amelyet papírra tesztek (írtok), kimutatjátok, és sokat elrejtetek abból❱.
❰És bizony van közöttük egy csoport, elferdítik nyelvükkel az Írást (Könyvet) [ahogyan elolvassák azt], hogy azt az Írás részének higgyétek, de az nem az Írás része; és azt mondják, hogy az Allãhtól származik, ám az nem származik Allãhtól, és hazugságot mondanak Allãhhal szemben, miközben tudják [ezt]. Képtelenség az, hogy egy ember, akinek Allãh az Írást, a bölcsességet és a prófétaságot adta, ezután azt mondja az embereknek: Legyetek az én szolgálóim inkább, mint Allãhé❱ [„'Imrãn" c. szúra, 78. ája].
❰Ti, az Írás birtokosai! Eljött immár hozzátok a Mi Küldöttünk, elmagyaráz nektek sok mindent abból, amit elrejtettek az Írásból❱ [Az asztal c. szúra, 15. ája].
❰Biztosan hitetlenek azok, akik azt mondták: Allãh bizony a Messiás, Mária fia❱ [Az asztal c. szúra, 72. ája].

Hit a küldöttekben

Hiszünk abban, hogy Allāh, a Magasztos elküldött küldötteket az emberek számára: ❰**Küldöttekrôl: örömhírt hozók és intôk, hogy a küldöttek [eljötte] után ne legyen az embereknek érvük Allāh ellen; és Allāh Erôs és Bölcs**❱.

Hisszük, hogy az első közülük Noé, az utolsó pedig Muhammad (Allāh kegyelme és békéje reájuk): ❰**Mi bizony sugalltuk neked, ahogyan sugalltuk Noénak és az ôutána következô prófétáknak**❱ [A nők c. szúra, 163. ája], ❰**Muhammad egyetlen férfinak sem apja közületek, hanem Allãh Küldötte és a próféták pecsétje**❱ [A szövetségesek c. szúra, 40. ája].

A legjobb közülük Muhammad, majd Ábrahám, majd Mózes, azután Noé és őutána Jézus, és ők vannak kiemelve speciálisan Allāh, a Magasztos mondásában: ❰**és emlékezz arra, hogy szövetséget kötöttünk a prófétákkal: veled, Noéval, Ábrahámmal, Mózessel, Jézussal, Mária fiával; szilárd szövetséget kötöttünk velük**❱ [A szövetségesek c. szúra, 7. ája].

Hisszük, hogy Muhammad (Allāh kegyelme és békéje reá) törvénytára, a „sarī'a" tartalmazza a speciálisan kiemelt küldöttek törvényeinek legjobb erényeit. Allāh azt mondta: ❰**Ugyanazt a vallást állapította meg számotokra, amire Noét utasítottuk, és amit néked sugalltunk, s amire Ábrahámot, Mózest és Jézust utasítottuk: „Tartsátok be a vallást, és ne szakadjatok szét [felekezetekre]"**❱ [A tanácskozás c. szúra, 13. ája].

Hisszük, hogy az összes küldött ember volt, teremtmény, akiknek nincs részük az (úrság) jellegzetességeiben. Azt mondta Allāh, hogy Noé, aki az első küldött volt, így szólt: ❰**és nem mondom néktek, hogy nálam vannak Allãh kincsei, sem azt, hogy tudom a rejtett dolgokat, és azt sem mondom, hogy angyal vagyok**❱ - és Allāh, a Magasztos, arra utasította Muhammadot (az utolsó küldöttet) (Allāh kegyelme és békéje reá), hogy azt mondja: ❰**Nem mondom néktek, hogy nálam vannak Allãh kincsei, sem azt, hogy tudom a rejtett dolgokat, és azt sem mondom, hogy angyal vagyok**❱ [A jószágok c. szúra, 50. ája];
❰**Nem áll hatalmamban az, hogy használjak vagy ártsak magamnak, kivéve azt, amit Allãh akar**❱[Magaslatok c. szúra, 188. ája];
❰**Én bizony nem tudok sem kárt okozni nektek, sem a helyes útra vezetni titeket. Mondd: Engem bizony senki sem fog megvédelmezni Allãhhal szemben, és nem fogok Rajta kívül menedéket találni**❱ [A dzsinnek c. szúra, 21-22. ája].

Hisszük, hogy ők Allāh szolgálói. Megtisztelte őket a küldetéssel, és a szolgálással jellemezte őket legmagasabb szintjük említésénél és dicséretük szövegében.

Azt mondta Noéról, az első küldöttről: ❰**Ti, akik azoknak vagytok a leszármazottai, akiket Noéval együtt vittünk [a bárkában], ô bizony hálás szolgáló volt**❱ [Az éjszakai utazás c. szúra, 3. ája].

Azt mondta az utolsó küldöttről, Muhammadról (Allāh kegyelme és békéje reá): ❰**Áldott az, aki az ismérvet leküldte szolgálójának azért, hogy intés legyen a teremtményeknek**❱ [Az ismérv c. szúra, 1. ája].

Más küldöttekről azt mondta: ❰**és emlékezz szolgálókra, az erôskezû és éleslátású Ábrahámra, Izsákra és Jákobra", „és emlékezz az erôskezû, és [Allãhhoz] mindig megbánással forduló Dávidra**❱[Szad c. szúra, 45. ája].

És azt mondta Jézusról, Mária fiáról: ❰**Õ nem volt más, mit egy szolgáló, aki iránt kegyesek voltunk, és Mi példává tettük ôt Izráel fiai számára**❱ [Az ékesség c. szúra, 59. ája].

Hisszük, hogy Allāh, a Magasztos lezárta a küldetéseket Muhammad (Allāh kegyelme és békéje reá) elküldésével, akit az összes ember számára küldött el: ❰**Mondd: „Ti, emberek! Én vagyok a küldött, aki elküldetett hozzátok, mindnyájatokhoz, annak [a küldötte], akié az egek és a föld uralma (királysága), nincs [jogosan imádható] istenség, kivéve Õ, életet és halált ad; higgyetek hát Allãhban és küldöttében, az írástudatlan prófétában - aki hisz Allãhban, és az Õ szavaiban - és kövessétek Õt! Talán elvezéreltettek [az igaz útra]**❱ [A magaslatok c. szúra, 158. ája].

Hisszük azt, hogy a Próféta (Allāh kegyelme és békéje reá) törvénytára („sarī'a") az Iszlám vallás, amelyet elfogadott Allāh, a Magasztos az Ő szolgálóinak, és nem fogad el ezen kívül más vallást senkitől: ❰**Allãh elôtt az Iszlám a vallás**❱ [Imrán családja c. szúra, 19. ája], és azt is mondta: ❰**Ezen a napon teljessé tettem vallásotokat, egésszé tettem nektek a kegyemet, és kiválasztottam nektek az iszlámot vallásotoknak**❱ [Az asztal c. szúra, 3. ája], és azt, hogy: ❰**és aki az iszlámon kívül más vallás után vágyik,**

attól az nem fog elfogadtatni, és a másvilágon ô a kárvallottak közé fog tartozni❱ [Imrán családja c. szúra, 85. ája].

Úgy tartjuk, hogy aki azt állítja, hogy van az iszlámon kívül más vallás ma (ebben az időben), amit elfogad Allāh, mint például a zsidó, keresztény vagy egyéb vallások, az hitetlen és hitehagyó. És ha nem fordul Allāhhoz megbánással, büntetése a halál, mert meghazudtolja a Kor'ānt.

És úgy tartjuk, hogy aki tagadja Muhammad (Allāh kegyelme és békéje reá) küldetését az összes emberhez, az hitetlenné válik az összes küldöttre nézve; még saját küldöttét is megtagadja, akiről pedig azt állítja, hogy hisz benne, és követője neki. Allāh azt mondta: **❰Noé népe hazugsággal vádolta a küldötteket❱** - és ezzel Allāh kijelentette, hogy Noé népe minden küldöttet hazugnak nevezett, és azt mondta Allāh, a Magasztos: **❰Akik tagadják Allãhot, a küldötteit, és különbséget akarnak tenni Allãh és az Õ küldöttei között, és azt mondják: „Hiszünk [a küldöttek] egy részében, és visszautasítjuk egy másik részüket", és ezek között (a hit és a hitetlenség között) középutat akarnak választani, azok az igazán hitetlenek, és a hitetleneknek megalázó büntetést készítettünk elô❱** [A nők c. szúra, 150-151. ája].

Hisszük, hogy nincs próféta Muhammad (Allāh kegyelme és békéje reá) után; és aki prófétának állítja magát, vagy igaznak véli azt, aki ezt állítja, az hitetlen, mert meghazudtolja Allāhot, az Ő Küldöttét, és a muszlimok közös megegyezését.

Hisszük, hogy a Prófétának (Allāh kegyelme és békéje reá) olyan utódai jöttek, akik helyesen vezéreltek voltak, és az ő nemzetében utódai voltak a tudást, a hitre hívást és a hívők kormányzását illetően, és hogy legjobbjuk és legjogosabbjuk az utódlásra (a kalifátusra): Abū Bakr Asz-Sziddīq, ʿOmar Ibn Al-Khattāb, ʿOthmān Ibn ʿAffãn, majd ʿAli Ibn Abi Ṯālib (Allāh legyen megelégedve mindnyájukkal).

Ahogyan az utódlásban ez volt a rangjuk és szintjük, úgy voltak az erények terén is, és Allāh - Akinek tökéletes a bölcsessége - nem jelölt volna ki az utódlásra (a legjobb korban, nemzedékben) olyan kívülálló embert az ő kormányzásukhoz, akinél jobbak és méltóbbak is voltak közöttük az utódlásra.

Hisszük, hogy ha volt is olyan ember, aki egy jellemben kitűnőbb volt, mint a helyesen vezérelt négy utóda, abszolút kitűnőséget nem ért el ezzel őfelettük; mert a kiemelkedés oka sokféle és rengeteg.

Hisszük, hogy ez a nemzet (az iszlám közösségének nemzete) a nemzetek közül a legjobb és a legnemesebb Allāhnál, az Erősnél és Hatalmasnál, aki azt mondta: **❰Ti vagytok a legjobb közösség, amely létrejött az emberek számára, utasítjátok ôket arra, ami helyes, és megtiltjátok nekik azt, ami helytelen, és hisztek Allãhban❱** [„ʿImrān" c. szúra, 110. ája].

Hisszük, hogy ebből a nemzetből a Próféta kortársai a legjobbak, majd az őket követők (azok társai), majd akik azokat követték.

Hisszük, hogy ebből a nemzetből egy csoport még mindig nyilvánvalóan az igazságot követi, nem okoznak nekik kárt azok, akik cserbenhagyják őket, vagy eltérnek tőlük, amíg Allāh parancsa el nem jön.

Úgy hisszük, hogy ami a kortársak között történt (Allāh legyen velük megelégedve) a viszályok közül, saját értelmezésük miatt történt, amiben szorgalmasan, erőfeszítéssel jártak el; és aki helyes állásponton volt, az dupla jutalmat érdemel, aki pedig helytelen állásponton volt, az egy jutalmat érdemel, tévedése pedig megbocsáttatik neki.

Úgy látjuk, kötelességünk helytelenségeiket nem említeni, a megérdemelt dicsérettel szólni róluk, és szívünket meg kell tisztítani a gyűlölettől bármelyikükkel szemben, mert Allāh, a Magasztos azt mondta: **❰Nem egyenlôek [a többiekkel] közületek azok, akik még a Gyôzelem elôtt adakoztak és harcoltak; ôk magasabb rangúak azoknál, akik csak azután adakoztak és harcoltak. Azonban Allãh mindenkinek megígéri a legjobbat [jutalomként]❱**, és rólunk azt mondta Allāh: **❰és akik ôutánuk jöttek, azt mondják: „Urunk, bocsáss meg nekünk, és azon testvéreinknek, akik megelôztek bennünket a hitben, és ne hagyjál gyûlöletet a szívünkben azok ellen, akik hisznek. Urunk, Te bizony Jóságos és Könyörületes vagy❱**.

Hit a „Végső Napban" a Feltámadás Napjában

Hiszünk a „Végső Napban", ami a Feltámadás Napja, és ami után nincs más nap; amikor feltámasztatnak az emberek az örök megmaradásra, vagy az öröm és az élvezet helyén vagy pedig a fájdalmas szenvedés helyén.

Hiszünk a feltámadásban: Allāh, a Magasztos életre kelti a halottakat, amikor Iszrāfīl angyal belefúj másodszor a kürtbe: **❪és megfúvatik a kürt, s elájul mindaz, aki az egekben és a földön van, kivéve azt, akit Allāh meg akar [menteni]; azután másodszor is megfúvatik, és íme ôk felállnak és (végig)néznek❫**. Felkelnek az emberek sírjaikból a világok Urához, mezítláb, cipők nélkül, mezítelenül, ruhák nélkül és körülmetéletlenül: **❪Ahogyan véghezvittük az elsô teremtést, újból megtesszük azt; Ígéret ez, amelyet Magunkra vállaltunk, s valóban megtesszük ezt❫**.

Hisszük, hogy a tettek feljegyzésének lapjai az emberek jobb kezébe, vagy hátuk mögülről a bal kézbe adatik: **❪Az, akinek az írása (feljegyzése) a jobbjába adatik, annak könnyû lesz az elszámolása, és örvendezve tér vissza családjához; az viszont, akinek feljegyzése a háta mögé adatik, az a pusztulásért fog fohászkodni, és be fog menni a lángoló Tûzbe", „Minden embernek a nyakába kötöttük a sorsát; a Feltámadás Napján tekercset hozunk elô neki, amit kiterítve talál majd. (Az lesz neki mondva:) „Olvasd a rólad szóló feljegyzést; elegendô vagy magadnak, hogy számot adjál önmagad ellen"❫**.

Hisszük, hogy a Feltámadás Napján elhelyeződik a mérleg, és nem ér igazságtalanság senkit: **❪s akiknek a mérlegük (a jó tettek mérlege) nehéz lesz, azok a boldogulók, akiknek azonban könnyû lesz a mérlegük, azok, akik elvesztették önmagukat, örökre a gyehennában maradnak. A Tûz égeti majd az arcukat, ami a fájdalomtól eltorzul nekik, fogukkal pedig vicsorítanak majd", „Aki jó tettel jön elô, annak tízszer annyi lesz a jutalma, aki pedig rossz cselekedettel jön elô, az ugyanannyi rosszat fog elszenvedni; igazságtalanságot nem fognak szenvedni❫**.

Hisszük azt, hogy a legnagyobb közbenjárás Allāh Küldöttéé (Muhammadé, Allāh kegyelme és békéje reá). Közben fog járni Allāhnál, a Magasztosnál az Ő engedélyével, hogy Ő ítélkezzen szolgálói között, amikor annyi gond és csapás éri majd őket, amennyit már nem fognak kibírni, s elmennek Ádámhoz, majd Noéhoz, majd Ábrahámhoz, majd Mózeshez, azután Jézushoz, amíg végezetül Muhammadhoz, Allāh Küldöttéhez (Allāh kegyelme és békéje reá) jut el a közbenjárás.

Hisszük, hogy lesz közbenjárás azoknak a hívőknek, akik bemennek a Tűzbe, azért, hogy kijussanak onnan, és ez a közbenjárás a Prófétát illeti meg (Allāh kegyelme és békéje reá), és másokat a Próféták, a hívők és az angyalok közül.

Hiszünk abban, hogy Allāh, a Magasztos ki fog venni népeket a hívők közül a Tűzből, közbenjárás nélkül, az Ő kegye és kegyelme által.

Hisszük, hogy Allāh Küldöttének (Allāh kegyelme és békéje reá) tava fehérebb színű, mint a tej, édesebb, mint a méz, és jobb illatú, mint a „Muszk", széltében-hosszában egy havi járásnyi a távolsága; poharai olyan szépek, mint az ég csillagai, és oly sok is van belőlük. Nemzetéből a hívők jutnak el oda, és aki egyszer iszik belőle, soha meg nem szomjazik azután.

Hiszünk a Pokol felett átvezető híd létezésében, az emberek pedig cselekedeteik szerint mennek át rajta. Az első közülük úgy, mint a villám, majd a következő mint a szél, majd mint a madár és a gyors ember. A Próféta (Allāh kegyelme és békéje reá) ott fog állni a hídnál azt mondván: „Uram! Mentsd meg, mentsd meg!", addig, amíg a szolgák cselekedetei már gyengék lesznek; és olyan is eljön, aki kúszni-mászni fog, a híd két szélén pedig fogók lesznek, amelyek fel lesznek függesztve, és elfogják azokat, akikre parancsot kapnak. Lesz olyan, akit megsebesítenek: az megmenekül, és lesz olyan, aki a Tűzbe lökődik. Hiszünk abban, ami a Kor'ānban és a „Szunnā"-ban áll arról a napról és félelmetes dolgairól.

Hiszünk a Próféta (Allāh kegyelme és békéje reá) közbenjárásában a Kert lakói részére azért, hogy bemehessenek, és ez [a közbenjárás] speciálisan a Prófétát illeti meg (Allāh kegyelme és békéje reá).

Hiszünk a Kertben és a Tűzben. A Kert az öröm és élvezet helye, amelyet Allāh, a Magasztos előkészített az óvakodó hívők részére. Olyan élvezetek és örömök vannak benne, amit szem nem látott, fül nem hallott, és embernek eszébe nem jutott: **❪Egy lélek sem tudja, milyen gyönyörûség (élvezet, öröm) rejtôzik fizetségképpen azért, ami [jót] cselekedtek❫**.

A Tűz pedig a szenvedés helye, amelyet Allāh, a Magasztos előkészített a hitetlenek és az igazságtalanok számára; olyan szenvedés és kínzás, amely embernek eszébe sem jut: **❪A bûnösöknek Mi bizony elôkészítettünk tüzet, amelynek (füstje és lángja) körülveszi ôket, mint egy sátor, és ha**

segítségért könyörögnek, akkor vizet kapnak segítségül, amely olyan, mint az olvasztott érc, és megsüti az arcukat. Milyen szörnyû ital ez, és mennyire kellemetlen a hely a lefekvéshez❱.

A Tűz és a Kert most is létezik, és sosem fognak megsemmisülni: **❰Akik hisznek, és jótetteket cselekszenek, azokat beengedi a Kertekbe, amelyek alatt folyók folynak; s örökké ott maradnak ôk, és Allãh valóban jó gondoskodással látja el ôket❱**.
❰Allãh bizony megátkozta a hitetlenséget, és lángoló Tüzet készített elô a hitetleneknek. Örökké ott fognak lakni, és nem találnak sem védelmezôt, sem segítôt. Azon a napon, amikor arcuk forgattatni fog a Tûzben, azt mondják ôk: „Bárcsak engedelmeskedtünk volna Allãhnak, és engedelmeskedtünk volna a Küldöttnek!❱.

Tanúsítjuk azoknak a Kertbe jutását, akiknek ezt tanúsította a Könyv (a KORĀN), és a „Szunnā", személy szerint vagy jellemzéssel:
A személy szerinti tanúsítás például: Abú Bakr, ʿOmar, ʿOthmán és Ali, valamint akik hozzájuk hasonlóak, akiket a Próféta (Allāh kegyelme és békéje reá) személy szerint megnevezett.
A jellemzés általi tanúsítás, mint minden hívőnek és óvakodónak való tanúsítás.

Ugyanúgy tanúsítják azoknak a Tűzbe jutását, akiknek ezt tanúsította a Könyv és a „Szunnā" személy szerint vagy jellemzéssel.
A személy szerinti tanúsítás például: Abú Leheb és ʿAmr Ibn Luhej al-Khuzāʿij és a hozzájuk hasonlóak.
A jellemzéssel való tanúsítás pedig, mint minden hitetlennek, úgynevezett nagy társítást elkövetőnek és képmutatónak.

Hiszünk a sírgödör próbatételében: a halott megkérdezése annak sírjában az Ő Uráról, vallásáról és prófétájáról. **❰Allãh megszilárdítja azokat, akik hívôk lettek, a szilárd szóval az evilágon és a túlvilágon❱**; és a hívő azt mondja: „Uram: Allāh, vallásom: az iszlám, prófétám: Muhammad", a hitetlen és a képmutató ezzel szemben azt mondja: „Nem tudom! Hallottam az embereket valamit mondani, és én is azt mondtam".

Hiszünk a sírgödör örömeiben a hívők részére: **❰Azoknak, akiknek életét az angyalok elveszik, miközben ôk jó erkölcsûek, azt mondják (nekik): Béke legyen reátok! Lépjetek be a Kertbe [jutalmul] azért, ami [jót] cselekedtetek [az evilágban]❱**.
Hiszünk a sírgödör gyötrelmeiben a bűnösök, hitetlenek számára: **❰Ha láthatnád a bûnösöket, amikor [kínlódnak] a halál kínjaiban, és az angyalok kinyújtják kezüket [azt mondván]: Adjátok ki lelketeket! Ma a megalázás büntetését kapjátok fizetségül azért, mert Allãhhal szemben hazugságot mondottatok, és fennhéjázva elvettétek az Õ jeleit❱**.
A „hadīth"-ok ebben a témában számosak és ismertek, és a hívőnek hinnie kell mindabban, ami a Könyvben és a „Szunná"-ban áll ezekről a rejtett dolgokról, és hogy ne forduljon velük szembe amiatt, amit lát az evilágban, mert a másvilág dolgait nem lehet az evilág dolgai szerint mérni és elemezni, a kettő közti hatalmas különbség miatt.

- *és Allāh az, aki segítségül hivatik* -

✐ ✐ ✐

Az elrendelésbe, és annak jó és rossz oldalába vetett hit

Hiszünk az elrendelésben, annak jó és rossz oldalában, ami pedig: Allāh elrendelése a létezőkkel szemben aszerint a tudás szerint, amivel Ő megelőzi minden dolog megtörténését, és aszerint, ami bölcsességéből adódik.

Az elrendelésnek négy fokozata van:

Az első fokozat: **A TUDÁS**
Hiszünk abban, hogy Allāh, a Magasztos mindent tud: tudja azt, ami a múltban történt, ami a jelenben történik, és ami történni fog, és ahogyan történni fog az Ő örök tudásával, amely mindig volt és lesz örökké. Így nem újul meg az Ő tudása tudatlanság után, és nem éri Őt felejtés tudás után.

A második fokozat: **A FELÍRÁS**

Hiszünk abban, hogy Allāh, a Magasztos leírta mindazt, ami a Feltámadás Napjáig történik és létezik, leírta a „jól őrzött Táblán”: ﴾**Vajon nem tudod, hogy Allãh tudja mindazt, ami az égben és a földön van, az bizony mind az Írásban (Feljegyzésben áll), az bizony könnyû Allãh számára**﴿.

A harmadik fokozat: **AZ AKARAT**

Hiszünk abban, hogy Allāh, a Magasztos akarta mindazt, ami az egekben és a földön van; semmi sem jön létre (történik meg), csak az Ő akarata által. Amit Allāh akar, az megtörténik, amit nem akar, az nem.

A negyedik fokozat: **A TEREMTÉS (létrehozás)**

Hiszünk abban, hogy Allāh, a Magasztos: ﴾**Minden dolog Teremtôje, és Õ a Megôrzôje és az Elrendezôje minden dolognak. Az Övé az egek és a föld Kulcsa**﴿.

Ez a négy fokozat tartalmazza és átfogja azt, ami Allāhtól, a Magasztostól, Önmagától, és ami a szolgálóktól történik, és minden beszéd, tett vagy elhagyás a szolgálók részéről ismert dolog Allāh, a Magasztos előtt; le van írva Őnála, és Allāh, a Magasztos akarta és létrehozta azokat ﴾**annak, aki az egyenes úton akar járni. Ám csak akkor akarják, ha úgy akarja Allãh, a világok Ura**﴿, ﴾**és ha Allãh úgy akarta volna, nem harcoltak volna egymással, ámde Allãh azt tesz, amit akar**﴿, ﴾**ha a te Urad úgy akarta volna, nem tennék azt meg, hagyd ôket együtt a hazugsággal, amit kitalálnak**﴿.

Emellett hiszünk abban, hogy Allāh, a Magasztos az embereknek választási lehetőséget és képességet adott, amelyekkel (ezzel a kettővel) létrejön a cselekedet.

A bizonyítékok arra, hogy az ember cselekedete az ő saját választásával és képességével jön létre:

1) Allāh azt mondta: ﴾**Menjetek szántóföldeitekre, ahogyan akartok**﴿, és azt is mondta: ﴾**Ha ki akartak volna vonulni, akkor elôkészítették volna ahhoz a felszerelést**﴿. Allāh igazolta azt, hogy az ember saját akarata szerint jár-kel, és az ő akarata szerint készíti elő munkáját.

2) A parancsok és a tiltások irányítása az emberek felé. Ha nem lenne választási lehetőségük és képességük, akkor az ezekre a dolgokra való irányítás olyan megbízás lenne, ami kibírhatatlan az ember számára; és ezt visszautasítja Allāh bölcsessége, kegyelme és igaz közlése: ﴾**Allãh nem terhel senkit sem [súlyosabb teherrel], mint amire képes**﴿.

3) A jót cselekedő megdicsérése, a rosszat cselekedő megszidása, és mindkettő megkapja tettéért, amit megérdemel. Ha a tett nem az ember akaratából és választásából történne, akkor a dicséret és a szidás, játék és igazságtalanság lenne. Ettől mentesül Allāh.

4) Allāh, a Magasztos elküldte Küldötteit: ﴾**Küldöttekrôl: örömhírt hozók és intôk, hogy a küldöttek [eljötte] után ne legyen az embereknek érvük Allãh ellen**﴿. És ha az ember tette nem az ő akaratából és választásából történne, nem lenne érvelése érvénytelen a Küldöttek elküldése által.

5) Minden cselekvő érzi azt, hogy valaminek a megtétele, vagy annak elhagyása kényszer nélkül történik: feláll, leül, belép, kilép, utazik, és otthon tartózkodik pusztán a saját akaratából, és nem érzi azt, hogy valaki rákényszerítené arra; különbséget tud tenni aközött, hogy a dolgot saját választásából vagy kényszerítés miatt teszi-e meg.

A „sarīʿa” is különbséget tett bölcsen, és nem részesítette megrovásban az elkövetőt cselekedete miatt, ha kényszer hatása alatt tette azt Allāh jogaival kapcsolatban, Vele szemben.

Úgy látjuk, nincs érve az engedetlennek engedetlensége mellett Allāh elrendelésére hivatkozva, mert az engedetlen azt saját választásával követi el, anélkül, hogy tudná, hogy Allāh elrendelte azt neki. Mert senki sem ismeri Allāh elrendelését, csak miután az már megtörténik: ﴾**Senki sem tudja, mit fog holnap megszerezni**﴿. Hogyan lehetne érvényes az érvelés olyan dologgal kapcsolatban, amit nem ismert akkor, amikor arra vetemedett, ami alól mentséget keres az érveléssel?! Allāh pedig érvénytelenné tette ezt az érvelést. Azt mondta: ﴾**Azt fogják mondani azok, akik társítanak [Allãhhal]: „Nem társítottunk volna, ha Allãh úgy akarta volna, sem mi, sem apáink, és nem tiltottunk volna meg semmit”. Ugyanígy hazudtolást végeztek azok is, akik ôelôttük voltak, amíg meg nem ízlelték haragunkat. Mondd: „Van valami tudásotok, amit elénk tárhatnátok? Semmi mást nem követtek, mint a gyanakvást, és ti csupán hazudoztok”**﴿.

Azt mondjuk az engedetlennek, aki az elrendeléssel érvel: miért nem tetted meg az engedelmes cselekedetet azt sejtve, hogy Allāh, a Magasztos leírta azt már neked? Mert nincs különbség az engedelmesség és az engedetlenség között abban, hogy tudatlanságod övezi az elrendeltetést a cselekvés létrejötte előtt.

Ezért amikor közölte a Próféta (Allāh kegyelme és békéje reá) az ő kortársaival, hogy mindegyikőjüknek megíródott a helye a Kertekben és a Tűzben is, erre azt mondták: „Vajon ne hagyatkozzunk [Allāhra] a döntésben, és hagyjuk abba a munkát?" Azt mondta Allāh Küldötte (Allāh kegyelme és békéje reá): **((Ne! Cselekedjetek, s mindenkinek könnyûvé tétetett az, amire teremtôdött))**.

Azt is mondjuk neki: Ha el akarnál utazni Mekkába, és két út vezet oda, és az igazmondó azt közölné veled, hogy az egyik út félelmetes és nehézkes, a másik biztonságos és könnyű, akkor te biztosan a második utat választod, mert ha nem, akkor az emberek őrültnek fognak mondani.

Azt is mondjuk neki: ha két munkalehetőség adódik neked, az egyik magasabb jövedelmű, akkor azt fogod választani és nem a másikat. Hogyan választanád akkor a másvilági életre vonatkozó cselekedetek közül a rosszabbat, hogy aztán az elrendelésre hivatkozz?

És azt is mondjuk neki: ha beteg vagy, elmész minden orvoshoz a gyógyulás érdekében, türelmesen tűröd az operáció fájdalmát és a gyógyszer keserűségét; akkor miért nem teszed ezt a szíved (lelked) betegségénél az engedetlenségek miatt?

Hisszük, hogy a rossz dolog nem származtatható Allāhtól az Ő kegyelmének és bölcsességének tökéletessége miatt. A Próféta (Allāh kegyelme és békéje reá) azt mondta: **((A rossz pedig nem Tôled van))** [Muszlim hagyományozta], és Allāh elrendelése is ugyanilyen: sosincs benne semmi rossz, és ez Kegyelmességéből és bölcsességéből ered.

A rossz dolog az elrendelés következményeiben lehet, mert a Próféta (Allāh kegyelme és békéje reá) azt mondta a „Qunūt" fohász („Ájtatossági" fohász) alatt, amelyet unokájának, Al-Haszannak tanított: **((és óvj meg a rossz következménytôl, amit elrendeltél))**; és így a rossz dolgot hozzá adta ahhoz, amit elrendelt, és emellett a rossz következmény nem teljesen puszta rossz, hanem egyik oldalról rossz, másikról jó, vagy pedig egyik helyen rossz, másik helyen pedig jó.

A romlottság, ami a földön van, a terméketlenség, a betegség, a szegénység és a félelem - rossz dolog, amely másrészről jó. Azt mondta Allāh, a Magasztos: **﴿Megjelent a romlottság a szárazföldön és a tengeren amiatt, amit az emberek keze elkövetett - hogy [Allãh] egy kóstolót adjon nekik néhány tettükbôl, hogy talán visszatérnek a helyes útra﴾**.

A rabló kezének levágása, a házasságtörő megkövezése: a rabló szemében rossz dolog kezének levágása, és rossz dolog a házasságtörő szemében a megkövezés; de másfelől mindez jó nekik a másvilágot illetően, és így nem éri őket evilági és másvilági büntetés együtt. Egy másik helyen pedig: jó dolog, hiszen ezekkel a büntetésekkel érhető el a vagyonok, a hírnév és a származás tisztaságának védelme.

✐ ✐ ✐

Ez a kitűnő hit, amely tartalmazza ezeket a nagyszerű alapelveket, az ezeket valló ember számára sok látható gyümölcsöt ad.

A hit Allāhban, a Magasztosban, az Ő neveiben és tulajdonságaiban, az ember részére Allāh megszeretését és az Ő tiszteletét gyümölcsözi, amelyek indokolják az Ő utasításainak elvégzését, és az Ő tiltott dolgainak elkerülését. Ez utóbbiakkal éri el az ember a teljes boldogságot az evilágon és a másvilágon, a személyek részére és a társadalomnak: **﴿Aki pedig jó cselekedeteket tesz, legyen az férfi vagy nô, és ô hívô, az bekerül a Kertbe, és nem éri ôt igazságtalanság, még a legapróbb sem﴾** [A nők c. szúra, 124. ája].

A hit az angyalokban a következő gyümölcsöket adja:

1) A Teremtő, az Áldott és Magasztos hatalmasságának ismerete, és erejének, hatalmának ismerete.
2) A köszönet megadása Allāhnak, a Magasztosnak, mert Ő az ügyelője minden embernek; angyalokat bízott meg azzal, hogy őrizzék őket, és hogy leírják tetteiket és egyéb más dolgaikat, érdekeiket.

3) Az angyalok szeretete, amiért ők tökéletesen szolgálják a Magasztos Allāhot, és amiért bocsánatot kérnek a hívők számára.

A könyvekben való hit gyümölcsei:

1) Allāh kegyelmének és teremtményeire való ügyelésének ismerete, hiszen minden népnek leküldött egy Könyvet, amellyel a helyes útra vezeti őket.
2) Allāh bölcsességének megjelenése abban, hogy minden népnek olyan törvényeket szabott ezekben a Könyvekben, amelyek megfelelnek nekik. Ezeknek a Könyveknek a lezárója, a hatalmas Kor'ān, megfelel minden teremtménynek minden korban és minden helyen, a Feltámadás Napjáig.
3) Allāhnak való köszönet a kegyeiért.

A hit a Küldöttekben a következő gyümölcsöket adja:

1 Allāh Kegyelmének és teremtéseire való ügyelésének az ismerete, hiszen elküldött hozzájuk nemes küldötteket az útmutatás és a helyes vezérlés céljából.
2) A Magasztos Allāhnak való köszönet ezért a hatalmas kegyért.
3) A Küldöttek szeretete, tisztelete és dicsérete úgy, ahogyan az illik, mert ők a Magasztos Allāh Küldöttei és szolgálói közül a legjobbak; Allāh szolgálásának eleget tettek, elvégezték a küldetés közlését és a tanácsadást az Ő szolgálóinak, valamint türelmesek voltak a bántalmazással szemben, amit elszenvedtek.

A hit a „Végső Napban”, a Feltámadás Napjában a következő gyümölcsöket adja:

1) Ügyelés az Allāhnak, a Magasztosnak való engedelmesség-re a jutalmat óhajtván azon a Napon, és az engedetlenség elkerülése Vele szemben, félve a büntetéstől azon a Napon.
2) A figyelem elvonása arról, amiről lekésik a hívő az evilági élvezetekből és holmijaiból, azzal, amire vágyódik a túlvilági élvezetekből és jutalmakból.

Az elrendelésben való hit gyümölcsei közül:

1) Az Allāhra való támaszkodás és hagyatkozás az ok-adásnál, mert ok és következmény egyaránt Allāh elrendelése által létezik.
2) A lélek nyugalma és a szív megnyugvása, mert ha az ember tudatában van Allāh elrendelésének, és annak, hogy a rossz dolgok kétségtelenül léteznek, akkor nyugalmat lel a lélek és a szív, és megelégedik az Úr döntésével; és így nincs szebb életű, nyugodtabb lelkű és erősebb nyugalmú annál az embernél, aki hisz az elrendelésben.
3) Az önteltség elűzése akkor, ha eléri az ember a vágyott dolgot, mert ez Allāhtól való kegy, hiszen elrendelte ebben az esetben a jó és a siker okait; ezért megköszöni ezt Allāhnak, és elhagyja az önteltséget.
4) A nyugtalanság és a bosszankodás elűzése a vágyott dolog elmaradásánál vagy a rossz dolog megtörténésénél, mert ez Allāh, a Magasztos elrendelése miatt történik, akié az egek és a föld királysága; ez is kétségtelenül létező dolog, és a hívő ebben türelmes a föntiekre nézve, és jutalmat könyvelhet el.

Erre mutatott rá a Magasztos Allāh, amikor azt mondta: **﴾Nem esik egyetlen sorscsapás sem a földön, se benneteket el nem ér anélkül, hogy az ne lenne feljegyezve egy Könyvben. Még mielőtt létrehoztuk volna azt [a sorscsapást], ez bizony könnyû Allāhnak.**

Azért, hogy ne essetek kétségbe amiatt, amirôl lemaradtatok, és ne örüljetek annak, ami adatott néktek; Allāh nem szereti mindazokat, akik beképzeltek és dicsekvôek﴿ [A vas c. szúra, 22-23. ája].

✎ ✎ ✎

Allāhot, a Magasztost kérjük arra, hogy szilárdítson meg bennünket ebben a hitben,
hogy valósítsa meg annak gyümölcseit számunkra,
növelje irántunk az Ő kegyeit, és ne ferdítse el szívünket, miután elvezetett bennünket a helyes útra;
adjon nekünk könyörületet,
Ő bizony az Adakozó, és a hála Allāhnak ﷻ,
a világok Urának.
Allāh Kegyelme és békéje Prófétánkra, Muhammadra,
az ő családjára, kortársaira és azokra, akik jótettekkel követték őket.

VÉGE

Muhammad Szāleh Alʿ Othajmīn
Shawwāl 30.
1404. hidzsri év

A fordító: Abdul Fattah Munif

Tartalomjegyzék